

OPINIÓ

EDITORIAL

FACILITAR LA VIDA A LES EMPRESES

La possibilitat d'activar empreses telemàticament en 48 hores és un pas més en el procés de finestra única per estalviar als usuaris el cost que representa haver de visitar les oficines de les diferents administracions per fer les gestions dels innombrables tràmits que aquestes els requereixen. Però a les empreses se'ls facilita la vida, més que concentrant la tramitació de la paperassa en un sol punt o permetent que es faci per internet amb el propi ordinador, reduint-la, i per això la finestra electrònica ha d'anar acompanyada de la voluntat de les administracions de continuar eliminant tota la burocràcia prescindible, que en el cas de la Generalitat ha estalviat a les empreses 330 milions d'euros anuals des que es va engegar el decret de simplificació administrativa. Va ser un avanç la introducció de les Declaracions Responsables, seguint el principi que l'administració es creu el que diu l'administrat i es reserva la facultat de comprovar-ho posteriorment, tot i que hi ha el perill -apuntat per la Confederació de Comerç de Catalunya- que no s'acabi revisant res i es creï un problema de competència deslleial.

L'agilitat de la posada en marxa d'un negoci és positiva, però s'ha de tenir clar que el principal problema que afronten les empreses no és si la seva legalització triga uns dies més o menys, sinó la seva supervivència. A les de nova creació els resulta molt difícil trobar el finançament necessari fins arribar a consolidar-se, situació gens estranya tenint en compte que les madures fa dos anys que no tenen accés al crèdit necessari per invertir o solucionar els problemes de liquiditat a curt termini. Trobar finançament per a un nou negoci serà gairebé un miracle, com assenyala Pimec, mentre les empreses establertes hagin de confiar-se del crèdit públic perquè el director de la seva sucursal continua negant-li la pòlissa.

MÉS AJUDES PER SALVAR EL TALENT

Un dels problemes de la comunitat científica catalana i espanyola és la poca inversió que es destina a aquest sector. Fins fa poc l'aposta de l'administració pel talent brillava per la seva absència. Ara, amb el temps, s'ha vist que cal buscar incentius perquè el món científic no tingui com a única obsessió anar als EUA o als països més avançats d'Europa a buscar feina.

L'empresa biotecnològica catalana, majoritàriament petita i amb poc múscul financer, no té capacitat per fixar talent directiu estratègic, que a més és en països que fa més anys que tenen firmes biotecnològiques. Davant d'aquest problema, el consorci Biocat, format per l'administració catalana i sectors privats, té per objectiu dinamitzar la biotecnologia i la biomedicina a Catalunya i per això ha posat en marxa un programa per tal d'ajudar les millors iniciatives. Així, el programa Talent per la Competitivitat, que està dotat amb 200.000 euros l'any passat i 250.000 enguany, ajuda la pime biotecnològica a disposar, encara que sigui puntualment, d'experts estratègics de renom internacional. En un món global, i més en un moment de crisi, és bàsic que cada país aposti per tota allò que faci referència al valor afegit.

La indústria catalana ha de treballar amb qualitat però a més ha de tenir present que per fer front a la competència ha de ratllar l'excel·lència i assumir que la R+D+I és el futur.

L'ECONÒMIC

EDITA: TALLER D'INICIATIVES EDITORIALS, SL. Director: Ramon Roca.

Sotsdirectors: Francesc Muñoz i Joan Poyano. Redactors: Jordi Garriga, Andreu Mas, Anna Pinter, Berta Roig. Disseny i maquetació: Miguel Fontela. Correcció lingüística: Quim Puigverd. Fotografia: Andreu Puig. Direcció comercial: Cristina Taulats. Dipòsit legal: GI-653-2010

C/ Tàpies, 2. 08001. Barcelona. Telèfon 93 227 66 21 redaccio@leconomic.cat

El pagament del rescate de bancs i caixes

LLUÍS

PLANAS

Professor d'Economia de la Universitat de Girona

Primer rescatar-les, després torturar-les. Aquest pot ésser el resum de la nova política per solucionar el problema de les institucions financeres en crisi. La primera part de l'operació pràcticament ja s'ha finalitzat i amb un èxit notori. No ha de sorprendre, era la part més fàcil: només es necessitaven diners. I tothom n'hi ha posat. El Banc Central Europeu més de 120.000 milions en crèdits a curt termini a l'1%, acceptant garanties de tan notori prestigi com els títols estatals grecs, mentre que les administracions espanyoles aporten fins a 100.000 milions a mitjà termini a més del 7%, però sense necessitat d'aportar avals de cap tipus, només cal casar-se pel Banc d'Espanya, o formalitzar una unió de fet (SIP) i presentar uns projectes tan carregats de bones intencions com allunyats del cru realisme.

Abans d'iniciar les sessions de tortura se celebraran unes proves d'estrès, en què s'evidenciarà que si bé tots els pacients gaudeixen en principi de bona salut, alguns, i no pocs, hauran de fer molta bondat, apriar-se i excel·lir en les virtuts de l'austeritat i el treball dur. La senyora ministra ha avançat que la presentació del resultat serà un exemple de transparència, però sia permès un cert escepticisme respecte a les possibilitats de saber la quantitat de rajol acumulat en algunes institucions, ja sigui de manera directa, participada, instrumental o d'altres vies que palesen que la comptabilitat financera pot exhibir més imaginació i no menys subtils que la poesia surrealista.

Hem arribat ja a la fase disciplinària. Quan Miguel Ángel Fernández Ordóñez ha comunicat que a partir de l'octubre caldrà dotar provisions del 30% per deteriorament del valor dels immobles en estoc en els balanços

Només cal casar-se pel

Banc d'Espanya o

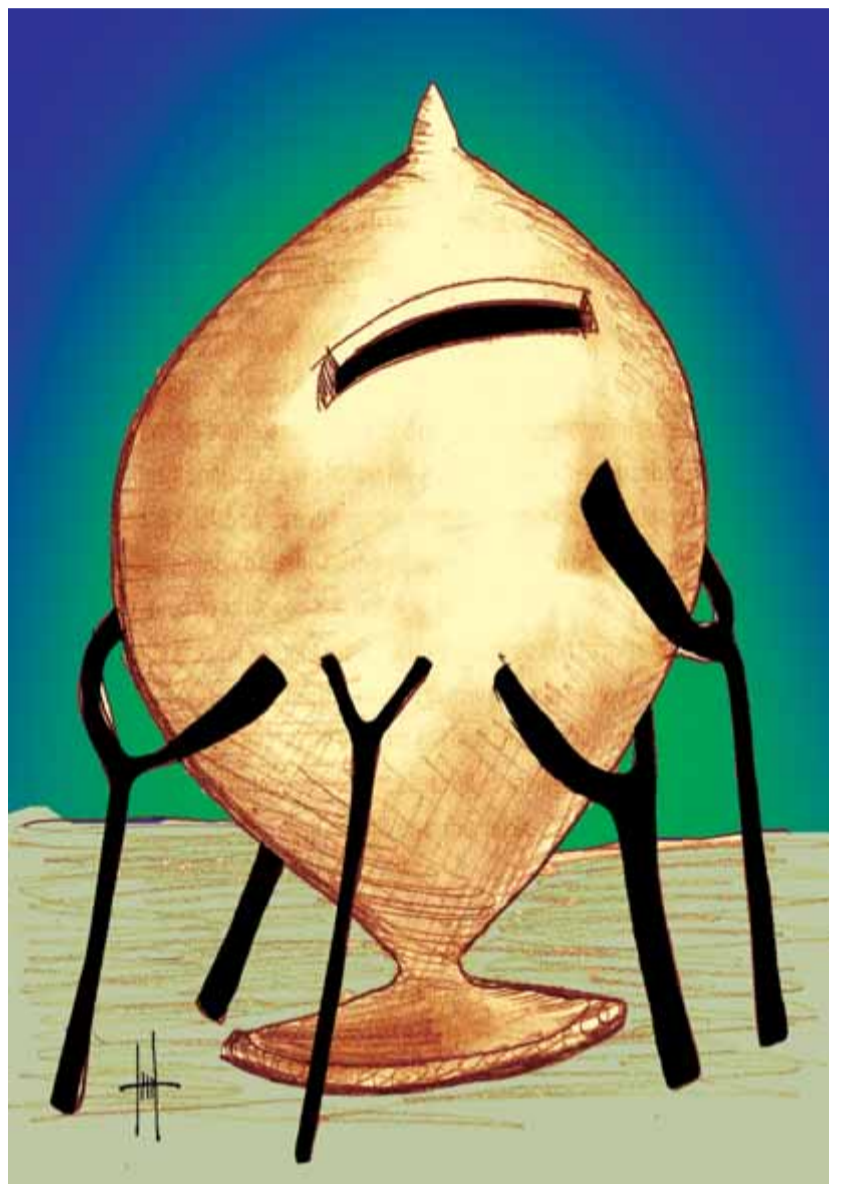
formalitzar una unió de fet

(SIP) i presentar uns

projectes tan carregats de

bones intencions com

allunyats del cru realisme

Pep Duixans

dels bancs, s'ha observat un respectuós silenci, però quan s'ha avançat que la nova normativa de Basilea pot requerir augmentar més d'un 50% del capital per a la majoria d'entitats, la remor comença a ésser perceptible. S'anuncien igualment mesures que seran doloroses per alguns col·lectius. Així, els polítics en actiu no podran formar part dels consells d'administració de les caixes, però es manté una gran discreció respecte a la idoneïtat dels expolítics en busca d'una jubilació daurada. Encara més, la cosa és tan seriosa que els administradors de les caixes hauran d'ésser experts en la matèria i ja es preveu reduir el ventall de beneficiaris de les obres socials: no solament no podran ésser-ho els dirigents com fins ara, sinó ni tan sols els seus parents o socis. Més novetats, en aquest cas directament de Brussel·les: els bancs podran repartir bons, però només el 30% serà en efectiu i la resta serà remuneració diferida per incentivar la virtut de la prudència.

Finalment, en pocs mesos es veurà que les entitats rescatades estan realment en llibertat vigilada i que, o bé aconseguen retornar, i amb interessos, l'import del rescate o bé es capitalitza el deute i l'entitat va directament a la venda, ja sigui sencera o a trossos. I si bé després de Lehman Brothers va quedar clar que cal salvar com sigui bancs i caixes perquè les fallides no són una opció, arran de Grècia sabem que l'autèntic problema és qui rescatarà als rescatadors.

En pocs mesos es veurà

que les entitats rescatades

estan realment en llibertat

vigilada i que o bé tornen el

rescate o bé capitalitzen el

deute i l'entitat va

directament a la venda